

ಸವಿ ಸವಿ ನನೆಪ್ಪ..

ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ತುಟಿ ರಂಗೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತರಹೇವಾರಿ ಬಣ್ಣದ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಗಳಿಧ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಅಂದು ಇದ್ದ ಆ ಮೋಹ ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ನನ್ನನ್ನ ಅಣಕಿಸುತ್ತಿವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅನಿಸುವುದುಂಟು.

■ ಧಾರಿಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಗ್.. ಈ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಸಂಗ!

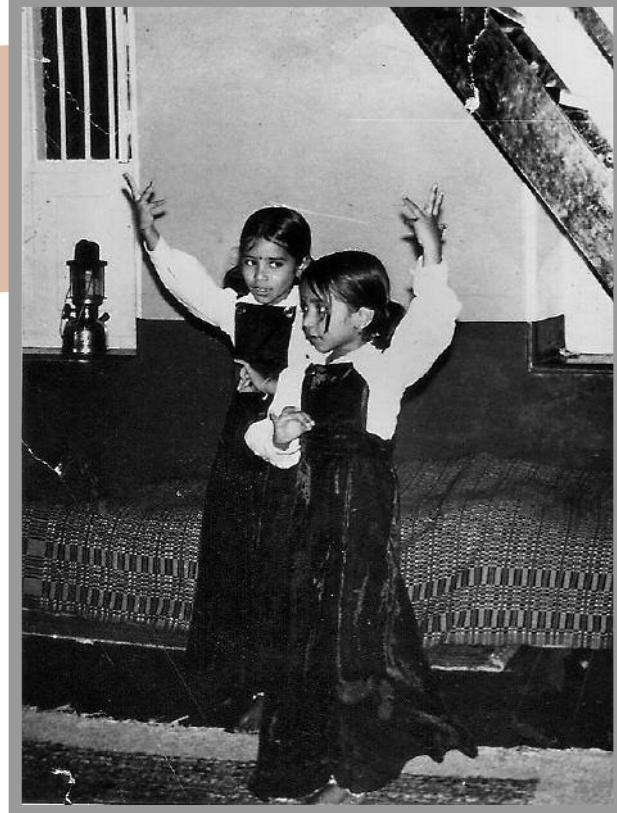
ನನ್ನ ತಂದೆ ತುಂಬಾ ಸ್ಪ್ರೆ ಮನುಷ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು, ನನ್ನಕ್ಕೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಜಡೆ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೋ ಸಮಾಧಾನ. ನಾವು ಪ್ರಾಯೋ ಹಾಕುವಂತಿರಲ್ಲ, ಕೂದಲು ಕ್ರೆಟಿಂಗ್‌ಫೋಲ್ವರ್ ಹಾಗಿರಲ್ಲ.

ಮುಖಿಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವ ಹಾಗಿರಲ್ಲ. (ನಮಗೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿಸುವವರು ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ..!) ನಾವು ನಮ್ಮ ಓರಗೆಯವರ ಹಾಗೆ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕನಸು, ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲೇ ಬಣ್ಣಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹತ್ತಾರು ಆಸೆಗಳು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಕರಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಆಸೆ, ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಶಭ್ದಕೊಳದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಿತ್ವಾಗಿತ್ತು.

ನಾನಾಗ ಬಹುಶಃ ನಾಳುನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮುಗೆ ಒಬ್ಬರು ಅಂಟಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಕೆನ್ನಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನವರಿಗೆ 'ಸ್ಪ್ರೆಲ್ ಅಂಟ್' ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ನನ್ನನ್ನ ಗಾಢವಾಗಿ ಸೇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಆಸೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಉರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ, ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಥ ಸಹೇದ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಅನ್ನ ನನಗೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು. ನಾನಾಗ ಆಕಾಶ ಮೂರೇ ಗೇಣು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕದ್ದುಮುಕ್ಕಿ ತುಟಿಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ತ್ಯಾಗಿಯಾಗುವವರಿಗೆ ಕಷ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಣ್ಣಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಜಗತ್ವಾದಾಗ ನನ್ನಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಇರುವ ವಿವರುವನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೆಂಗೆ ಹಾಕಿದಳು. ಇನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾ...ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ರುದ್ತಾಂಡವ ಶುರು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ತಂದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಡಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಬಣ್ಣಲು ಮನೆಯ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ವೇದರು.

ನನ್ನ ಕಂಗಳು ತೇವವಾದವು. ನನ್ನ ಆಸೆ ಎದೆಯಲ್ಲೇ ಬ್ರಿಹೇಯಿಯತು. ನನ್ನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ರಂಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇರವ ಕನಸು ನುಚ್ಚುವುಂಬಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಏನೋ ಒಂದು ಆಳಾಭಾವನೆ. ಅಪ್ಪ ಮೊಂಡಾದರೆ, ನಾನು ಜಗವೊಂದು.

ಮೂರಾನೆಯ ದಿನ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಬಣ್ಣಲು ಮನೆಯ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏನು ಹಾಕಿ ಏರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಂಡೆ ನೀರು ಕಾಯಿಸಲು ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ತಂಗಿನ ಚಿಟ್ಟನ ರಾಶಿ ಹಾಗೂ ರದ್ದಿ ಕಾಗದಗಳು ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಹೇಗೆಪ್ಪಾ ಮದುಕೋದು ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ವಿಚಲಿತಳಾದೆ. ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಡಕಾಡಿದೆ. ಕೊನೆಗೂ 'ನನ್ನ ಆಸೆ' (ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್) ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗದ ಹಾಗೆ ಬಣ್ಣಿಟ್ಟೆ.

ಆದರಿವತ್ತು ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇಂದು ತುಟಿ ರಂಗೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ತರಹೇವಾರಿ ಬಣ್ಣದ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಗಳಿಧ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಅಂದು ಇದ್ದ ಆ ಮೋಹ ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತಿವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅನಿಸುವುದುಂಟು.

ಇಂದು ನನಗೆ ಬೆಳೆದ ಮುಕ್ಕ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾವುದೇ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟರೂ, ಏನೇ ಮೇರಕ್ಕೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನನ್ನಪ್ಪ ಈಗೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂಜಿಳಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಘಾ೟ಮಿಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದಾಗ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಈ ಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆದು ಅವರು ಜೋರಾಗಿ ನಾನುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದು ಅಮ್ಮೆಯಂದ ಸ್ಪ್ರೆ ಆಗಿದ್ದ ನನ್ನಪ್ಪ ಇವರೇನಾ ಎಂದು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವವನ್ನು ಇಂದು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೌದು, ಕಾಲಚಕ್ ಉರುಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಏನೇ ಆದ್ದು, ಅಪ್ಪ I love you.

ನೀವೂ
ಬರೆಯಿರಿ

ಸವಿ ಸವಿ ನನೆಪ್ಪ.. ಇದೊಂದು ಹೋವ ಅಂಕನ್.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಸವಿನೆನಪ್ಪಗಳಿವೆ. ಅಂತದ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆ ತೆಗೆದು ಅಕ್ಕರ ರಂಪಕ್ಕಿಳಿ. ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರ ಸಮೇತ ನಮಗೆ ಕರುಹಿಸಿ. ಬರಾವ ಮಂಬಾರು 400 ಶಬ್ದಗಳಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಇಳಾಸ, ಘೋನ್ ನಂಬರ್ ಪ್ರಷ್ಟವಾಗಿ ಬರಯಿರಿ.